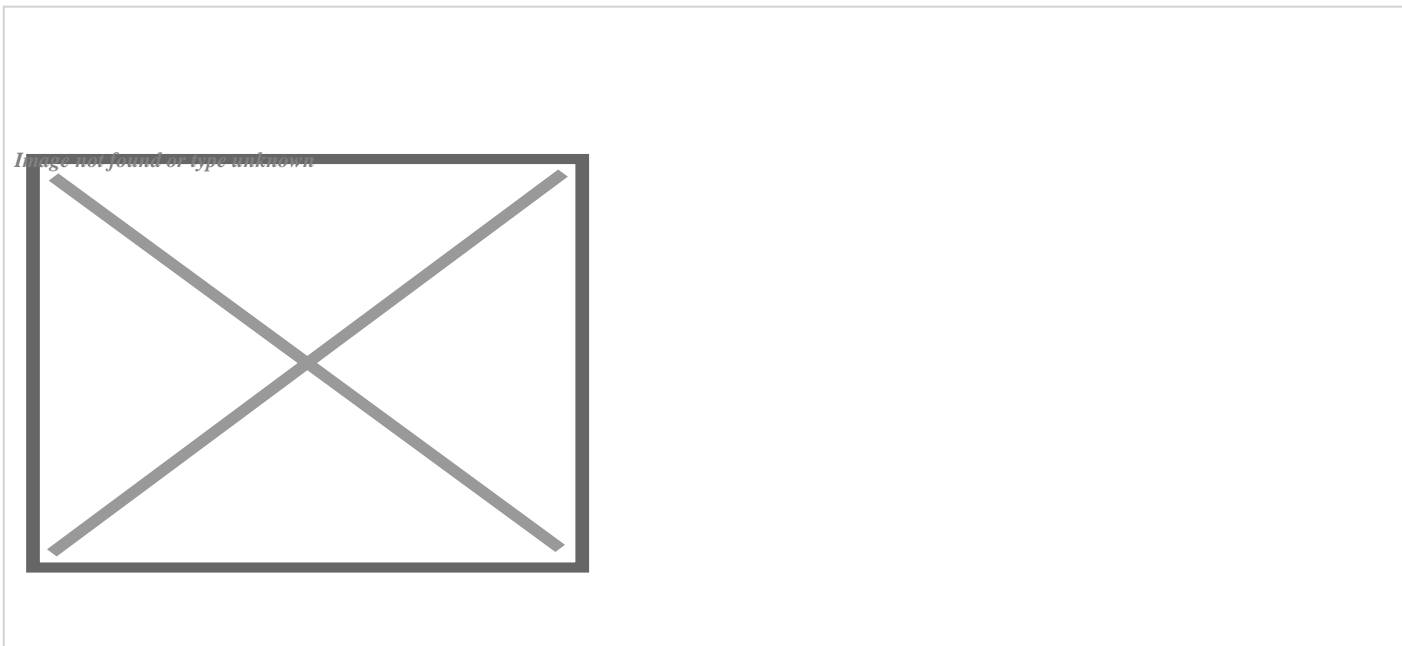

Patrotago festata en Kubo

Havano, jun 16 (RHK) Kiel ĉiujare, la trian dimanĉon ni rekonas la tutan amon de niaj gepatroj.

Esti paĉjo ne lerneblas subite. Kunhavigo de respondecoj, iri mano en mano en gepatrado, signifas venki jarojn kaj jarojn de stereotipoj. Ne estas facila, sed la vento de ĉanĝo jam estas tie, en ĉiuj tiuj gepatroj, kiuj insistas rompi la ĉimon. Mankas tion normaligi, videbligi kaj konstrui pli da spacoj por kresko.

Antaŭ kelkaj tagoj venis en miajn manojn bela rakonto titolita kiel ĉi tiu kroniko. Tiu bela rakonto por infanoj venis envolvita en desegnaĵoj, fariĝante memorigilo de patra amo al plenkreskuloj. Eble la stereotipoj faciligis al ni enkorpiĝi la tute ne veran kriterion, ke "patro estas iu ajn kaj estas nur unu patrino". Mi konas multajn gepatrojn, al kiuj ni neniam povus apliki tian valorjuĝon.

La Tago de la Patro estas speciala okazo, en kiu ni honoras kaj festas tiujn mirindajn virojn, kiuj ludis kaj/aŭ ludas fundamentan rolon en niaj vivoj, ĉi estas unika ĉanco esprimi nian amon, admiron kaj senfinan dankemon. Gepatroj estas tiuj specialaj estaĵoj, kiujn la vivo metas al ni sur la vojon por akompani nin en nia emocia vojaĝo tra la vivo, ili estas la trajnoĉoforo de ĉiu el niaj vivoj, foje videblaj kaj foje kaŝitaj malantaŭ la tenero de la kunulino elektita por akompani ilin en la malfacila arto kreskigi kaj eduki.

<https://www.radiohc.cu/index.php/eo/noticias/nacionales/357538-patrotago-festata-en-kubo>

Radio Habana Cuba